

τάς ήρώτησε «διατί ύπανδρεύονται αίνεάνιδες;» 5 απήντησαν «διά νά εξέρχωνται μόναι», 10 «διά νά διασκεδάζουν», 7 «διά νά έχουν δικό των σπῆτι», 3 έθεώρησαν τόν γάμον βλακείαν», 4 διά νά αποκτήσουν οίκογένειαν», 61 δέν ήδυνήθησαν νά απαντήσουν ακριβώς διατί ύπανδρεύονται τά κορίτσια, καμμία δέ δέν έσχε τήν ιδέαν νά ύπανδρευθῇ έξ έρωτος.

Η στατιστική μ.ς χαρίζει θλιβερά άποτελέσματα. Ο έρως σημειούται διά μηδενικού, ή μεγάλη δέ πλειονότης δέν έχει ιδέαν του σκοπού του γάμου, πλείε δέ έν τώ ώκεανώ τής α-

θεβαιότητος και τής άγνοίας. Καί έπειτα ζητεί τις συνείδησιν τών καθηκόντων τής οίκοδεσπίνης, τής συζύγου, τής μητρος. Με τήν ροπήν, ήν έσχεν έσχάτως ή κοινωνική εξέλιξις, μέ τους ήθικούς κινδύνους, υπό τών όποιών περιστοιχίζεται σήμερα ή κοινωνία και ή οίκογένεια, παραμένει αλήθεια, ότι τής γυναικος ό τράχηλος ζυγόν δέν ύποφέρει. Καί ό ζυγός του γάμου καθίσταται δυστυχώς όλονέν ζυγός επαχθής, όσον και ή δουλεία.

ΔΑΦΝΙΣ

Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ Λ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Είς τήν γενέθλιον πόλιν του Καρδοϋτσι Πέτρα-Σάντα θ' άνεγερθῇ μνημείον του ποιητου. Τής επιτροπής των έράνων προεδρεύει ό Βασιλεύς τής Ιταλίας.

*
Απέθανε αιφνιδίως έν Παριίοις ό διάσημος χημικός και γερονταστής Μαρκελίνο Βερνελό. Η «Πινακοθήκη» έδημοσίευσεν έν τφ ΙΑ' τεύχει αυτής τό κοπέν βαρϋτιμον μετάλλιον επί τη έβδομηκοστή επετείω τής πρώτης επιστημονικής του εργασίας.

*
Εν Καίρω είς τό ξενοδοχείον «Κοντινετάλ» έγένετο εκθεσις υπό τής δεσπ. Θαλείας Φλωρά έργων της καλλιτεχνικών. Ο κ. Ίερωνυμίδης ήγόρασε δύο πίνακας, ό κ. Μπενάκης τας «Νύμφας του Πηνειού» αντί 70 λιρών, και διαφόρους πίνακας οι κ.κ. Φωκάς, Κατάου, Καβαράκης, Ασλάν και άλλοι. Η εκθεσις μετεφέρθη είτα είς τας αίθουσας του Έλλ. Κέντρου.

*
Ο έν Παριίοις διακριτόμενος διά τας εξόχους γελοιογραφίας του κ. Α. Γαλάνης, του όποίου ιστορική έμεινεν ή παράφρασις του Εύαγγελίου έν σχέσει προς τό εργατικόν ζήτημα είς τό «Assiette au Beurre», προσεκληθῇ είς Βερολίνον επί άδροτάτη άμοιβή ίνα συνεργασθῇ είς έν από τά σπουδαιότερα έκεί φύλλα. Ο κ. Γαλάνης άπέρχεται είς Βερολίνον, όπου και θά μείνη επ' άρκετόν.

*
Υπεβλήθη είς τήν Βουλήν νομοσχέδιον, δι' όθ πάντες οι πίνακες, σχεδιαγραφήματα και έν γένει πάντα τά έργα τής γραφικής όσα άνήκουσιν ήδη είς έθνικά ή δημόσια ιδρύματα περιέχονται είς τήν έν τφ Πολυτεχνείφ Έθνικήν Πινακοθήκην.

*
Η διά τήν Καλλιτεχνικήν Έκθεσιν των έρασιτεχνών έν τφ Παρισσοφ επιτροπή ώρίσθη εκ των κ.κ. Γ. Ίωκωβίδου, Α. Παγκαβῆ, Α. Καλλία και Ι. Πετρίδου. Η Έκθεσις θά άνοιξη τη 5η Μαΐου και θά διαρκέση ένα μήνα. Είς τήν Έκθεσιν γίνονται δεκτά έργα
α) Ζωγραφικής (έλαιογραφία, ύδατογραφία, κρη-
τιόγραφία),
β) Σχεδιογραφίας (ινχογραφία, γελοιογραφία).
γ) Γλυπτικής (πλαστική, ανάγλυφα, άνθοπλαστική).
δ) Χαρακτικής (ξύλογραφία, χαλκογραφία).
Τα έργα δέον νά είναι πρωτότυπα. Αντιγραφαι αί

τελειότεραι και καλλιτεχνικότεραι θά γείνουν δεκταί.

Δηλώσεις περι συμμετοχής είσι δεκταί μέχρι τής 10 Απριλίου, τά δε εκθέματα μέχρι τής 21ης Απριλίου.

*
Ο κ. Μποκαταϊάμης εργάζεται τήν προσωπογραφίαν του άειμνήστου Α. Βερναρδάκη, κατά παραγγελίαν του Έθνικού Πανεπιστημίου. Επίσης ανέλαβε νά εκτελέση τήν προσωπογραφίαν του άειμνήστου Αντωνίου Μάτσα, παραγγελθείσαν υπό του άνεμιού του κ. Ζαρ. Μάτσα.

*
Η διά τήν Έκθεσιν τής Καλλιτεχνικής Έταιρίας Αθηνών επιτροπή άπηχτίσθη εκ των κ.κ. Μποκαταϊάμ-
πη, Θωμοπούλου, Καραθανασοπούλου, Χατζῆ και Μπο-
νάνου.

*
Απέθανεν έν Κερκύρα ό Νικόλαος Κορεμένος έν ηλικία 60 έτών. Ο θανών, συναγωνιστής του Πολυλά και Καλοσούρου, ήτο εύρείας μορφώσεως, υπό φιλολογικήν και ποιητικήν έποψιν. Έχθρός των γλωσσικών υπερβολών, ήτο δημιουργός Ιδιού ύφους και γλωσσικού ιδιώματος, πόρρω απέχοντος του Ψυχαρισμού. Διεκρίνετο διά τόν σατυρισμόν του. Εκ των έργων του γνωστότερα είναι ή «Οίκογένεια», ό «Γάμος», δύο γλωσσολογικά δοκίμια και ή «Διαθήκη μου.»

*
Εν επιμνημοσύνω τελετῇ, διοργανωθείση υπό του Συλλόγου «Παρρασού», ώμίλησε μετά γλαφυρότητος ό κ. Α. Κακλαμάνος περι του Α. Βερναρδάκη ως πρωτοεργάτου έν τη δραματική νεοελληνική φιλολογία.

*
Η παραδοξότερα και ή ώραϊότερα των εκθέσεων διε-
λύθη κυριολεκτικώς υπό τας άκτίνας του ήλιου του Ματίου. Η εκθεσις αυτή επί δύο μήνας απέτελει έν των θελήτρων της πόλεως των Βρυξελλών ώφέλιμο δε είς τήν εύτυχῇ ιδέαν των καθηγητών τής Βασιλικής Ακαδημίας του Βελγίου.

Είς τόν κήπον των Βρυξελλών οι άριστοι των καλλιτεχνών είχαν κατασκευάσει διά τής χιόνος διαφόρους παρουσιάσεις άλληγορικής. Η «Χάρις» του Μαρέν ήρесе περισσότερον, τήν δέ φωτογραφίαν της έδημοσίευσαν όλα σχεδόν τά καλλιτεχνικά Ευρωπαϊκά φύλλα. Επίσης ώραία «Η μάχη των Κροκοδείλων» και «Η Χελώνη και ό Λαγρός». Τό τελευταίον τουτο ήτο σάτυρα παριστώσα

ένα χωλόν καταδιώκοντα τὸν δήμαρχον Βουζελλῶν καὶ ὑπανισσομένην τὴν αὐστηρὰν διάταξιν τοῦ δημάρχου ἐναντίον τῶν αὐτοκινήτων.

Ἡ ἔκθεσις, ἥς τὰ ἔσοδα διετέθησαν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν, ἐξηφανίσθη διὰ τὸ πῦρος τοῦ χειμῶνος παρήλθε.

Ἐνῶ πρό τιος ἀνεκαλύφθη νέον ἔργον τοῦ μεγάλου γλύπτου τῆς Ἀναγεννήσεως ἐκ τῆς ἐργασίας του τῆς εἰς τὸ παρεκκλήσιον τῶν Μεδίκων, νῆα μᾶς ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης ἀνακάλυψις καὶ ἄλλον ἔργον του. Αὐτὴν τὴν φορὰν ἀνεκαλύφθη μία ἡμιτελής του «Pieta» εὐρισκομένη εἰς τὸ οἰκονομικὸν τῆς Σάντα Ροζαλία τῆς Παλαιστρίνας πλησίον τῆς Ρώμης. Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶναι ἀπὸ τὰ τελευταία τοῦ δημιουργοῦ τῆς τέχνης, μέχρι τοῦδε δὲ ἐξελαμβάνετο ὡς μίμησις τοῦ 17ου αἰῶνος καὶ ἀπεδίδετο εἰς γλύπτῃν τῆς σχολῆς τοῦ Μπερνίνι. Ἀκριβεῖς ἔρευναι γενόμεναι ὑπὸ τοῦ Γκρονιέ καὶ τινῶν σπουδαστῶν τῆς ρωμαϊκῆς «Γαλλικῆς Ἀκαδημίας» ἀπέδειξαν τὴν ἑκτακτὸν ὁμοιότητα τῆς ἐργασίας αὐτῆς ὑπὸ ἔκποσιν τεχνουργίας καὶ ἐμπνεύσεως πρὸς τὰ ἔργα τῆς τελευταίας περιόδου τῆς Μιχαήλαγγελείου τέχνης. Τὸ ἔργον ἀνήκει εἰς τὰ διάφορα προπλάσματα καὶ σχέδια διὰ μίαν Πιετᾶ, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀποσχολήθη ὁ μέγας γλύπτης κατὰ τὰ τελευταία του ἔτη καὶ τῶν ὁποίων σχεδίων τὸ καλλίτερον δείγμα ἔχομεν εἰς τὴν Πιετᾶ του εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Φλωρεντίας, —όπου, ὅσοι τὴν ἐπεσκέψθησαν, θὰ ἠγάσαν καὶ τὴν περίφημον κριτικὴν τῶν ὁδηγῶν ἐκεῖ, ὅτι ὁ ἕνας βραχίων τοῦ Χριστοῦ, ὁ κορμάμενος, εἶναι μεγαλειότερος τοῦ ἄλλου! Ἀνάλογος κριτικὴ παρατήρησις εἰς τὴν ἐποχὴν μας εἶναι καὶ τὸ ἀναφερόμενον διὰ πολλοὺς μεγάλους ζωγράφους, ἐν οἷς καὶ διὰ τὸν Μπαϊκλιν. Δὴν δὲν ἤξευραν νὰ ζωγραφίσουν. Καὶ πραγματικῶς ὅσον ἔργα τοῦ Μπαϊκλιν, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ πρῶτος μαθητὴς Πολυτεχνείου ἤμπορεῖ ν' ἀνακαλύψῃ ζωγραφικὰς ἑλλείψεις. Ἐν τούτοις ὁ μὴ γνωρίζων νὰ ζωγραφίσῃ ζωγράφος Μπαϊκλιν ὑπῆρξε τὸ δημιουργικώτερον καὶ ἐπαναστατικώτερον πνεῦμα τοῦ λήξαντος αἰῶνος.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐπωλήθησαν πρὸ ἡμερῶν διὰ δημοπρασίας τριάκοντα εἰκόνες τῆς συλλογῆς τοῦ ἐκ Φιλαδελφείας Ἐρρίκου Ἐνρύ, αἱ πλείους τῶν ὁποίων ἦσαν ἔργα νεωτέρων ζωγράφων. Διὰ τὰς τριάκοντα εἰσεπράχθησαν 400,000 φράγκα. Μία εἰκὼν τοῦ Κοστᾶν Τρόδον παριστάσα τὴν «Ἐπάνοδον εἰς τὸ Ἀγροκίπιον» ἐπωλήθη ἀντὶ 90,000 φρ. Ἡ αὕτη εἰκὼν πρὸ δεκαεσσάρων ἐτῶν εἶχε πωληθῇ ἀντὶ 3,500 φραγκῶν.

Ἐν τῇ Ἰταλικῇ Βουλῇ μακρὸς ἐγένετο λόγος διὰ τὴν πώλησιν ἐξ εἰκόνων τοῦ Βῆν-Δνκ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐκ Γενούης κόμητος Ντὰλ Βέρμε εἰς Ἰταλικὸν ἐμπορικὸν οἶκον ἀντὶ 2 1/2 ἑκατομμυρίων φρ. Ἐν Ἰταλίᾳ ἀπὸ τοῦ 1902 ἔχει ψηφισθῇ νόμος αὐστηρότατος, δι' οὗ ὁ θέλων νὰ πώλῃ καλλιτεχνικὸν κειμήλιον ἐν Ἰταλίᾳ ὑπάρχον ὀφείλει ν' ἀπευθυνθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις κατ' ἐκτίμησιν τὸ ἀγοράζει. Κατεγράφησαν δ' ἔκτοτε διὰ τὰ ἐν Ἰταλίᾳ ἀριστουργήματα τῆς τέχνης, ὅτε νὰ μὴ εἶναι δυνατόν νὰ ἐξέλθουν πλεόν τῆς Ἰταλίας. Ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ βαδύπλουτοι προσέφεραν τεραστίας τιμὰς καὶ διὰ τοῦτο πολλοὶ ἰδιῶται, κάτοχοι ἔργων καλλιτεχνικῶν, τ' ἀπέκρινον καὶ δὲν κατεγράφησαν οὕτω. Ἡδὴ θὰ συμπληρωθῇ ὁ νόμος, ἐνεργουμένης ἐρευνῆς κατ' οἶκον πρὸς καταγραφήν καὶ τῶν ἀποκρυβέντων. Αἱ πωληθεῖσαι εἰκόνες ἦσαν προσωπογραφίαι καὶ σκηναὶ τοῦ βίου τῶν προγόνων τοῦ Ὀλλανδοῦ ζωγράφου, ἰδιωτικοῦ ὅπως χαρακτηρῆτος.

Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν Λέον Ταξιλ, ὁ συγγραφεὺς τοῦ τερατώδους ἔργου «Τὰ μυστήρια τῶν Φραμασόνων».

Ὁ ἀποθανὼν συγγραφεὺς Μ. ΖΩΡΑΣ

Ὁ ἐν Διέγῃ φιλέλλην καὶ φίλος τῆς «Παναθηναϊκῆς» κ. Plomdeur ἀπέστειλεν ἡμῖν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν:

Liège, 14 Mars 1907.

Mon cher Monsieur,

J' ai eu la douce satisfaction de lire dans le «Messenger d' Athènes» la proposition de M. Pappamikhailopoulo de célébrer en 1910 le 24 Centenaire de la Bataille de Marathon, l' illustre fait historique d' une importance exepctionnel. Il eut été vraiment inpardonnable de laisser passer inaperçu un aussi glorieux évènement qui rendit la Grèce et surtout Athènes immortelle dans la mémoire des hommes. Non seulement ce fait manquant entre tous sera magnifié comme il le mérite, lorsque la foule venue de tous les pays du monde se rencontrera au Stade pour assister aux jeux Olympiques, mais celui qui commandait les vaillantes troupes Athéniennes sera aussi glorifié grace à la généreuse pensée d' un autre fils de la Ville de Miltiade. Autre projet qui me réjouit, c' est celui des embellissements d' Athènes, qui fera pour ainsi dire table rase de louts le quartier qui s' étend de la rue d' Hadrien au pied de l' Acropole. Cela permettra de dégager presque toute la ville antique de créer une promenade archéologique incomparable tout en embellissant la ville et l' assainissant grace à la verdure dont ou veut doter ce quartier. Ce grandiose projet sera un attrait de plus pour Athènes et ses visiteurs en 1910 en suront sans nul doute enchantés. La «Pinacothèque» publiera-t-elle les plant que comporte cette magnifique transformation de ce rieux quartier? Je le suppose, car la question doit intéresser ses lecteurs. Mais les bonnes nouvelles devant ni arriver toutes ensamble, j' ai aussi appris quelques renseignements conseneants le beau don fait par Mr. Marasly, à la Pinacothèque d' Athènes. J' espire que ce généreux donateur rencontrera bientôt d' autres Mécènes qui voudront suivre son exemple qu' ainsi Athènes sera doter d' un musée de peinture degré de son quand renom artistique de son école de peinture dans l' antiquité. J' espere aussi apprendre bientôt une autre bonne nouvelle concernant Athènes le projet de voir le legs Domboli sentir à la création d' une fa-

culté des Beaux-arts et belles Lettres à adjoindre à votre Université. Je ne doute pas qu'une prompt décision ne soit prise au sujet de l'emploi de ce legs. En attendant les amis d'Athènes peuvent se réjouir des beaux projets décidés pour l'embellissement et l'assainissement de la partie antique de cette illustre ville. Peut-être plus tard, songera-t-on à faire de Phalère, une plage pouvant rivaliser par ses promenades ses attractions avec les plus belles de la Méditerranée. De cette façon Athènes réunira les avantages d'une capitale aux charmes d'une plage de luxe. C'est avec plaisir que j'ai lu qu'Athènes avait su créer un style en appropriant les éléments de l'architecture grecque aux nécessités modernes.

Agreez, cher Monsieur, recevez mes sentiments bien cordiaux.

J. PLOMDEUR

★

Ο παρεπιδημὸν Γάλλος κ. Boissonnas ἐξέθηκεν ἐν τῇ αἰδοῦσῃ τοῦ Παρθενῶν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Βασιλέως, περὶ τὰς 100 φωτογραφίας, ἱκανὰς ὥστε ἀποδείξουν τὴν ἐκτακτὸν φωτογραφικὴν ἱκανότητά του. Ο κ. Boissonnas περιῆλθε πλείστα μέρη τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀποτυπώσῃ ἐν τῷ φακῷ τὰς χαρακτηριστικωτέρας ἀπόψεις καὶ τοποθεσίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἀπαύγασμα δὲ τῆς ἐργασίας του ἀντιπροσωπεύουν αἱ ἐκτεθειμέναι ὡραϊστάται καὶ ἀπαραμίλλου λεπτότητος καὶ φωτοσκιάσεων φωτογραφίαι του. Ἐξ αὐτῶν τὸ ἐν τρίτῳ πλάνῳ ἀπεικονίζον ἀρχαῖα μνημεῖα τῶν Ἀθηνῶν, ὧν ἐξέχουν ἡ ἀποψὶς τοῦ Παρθενῶνος ὁρωμένου ἀπὸ τοῦ Ἀνακτοῦ κατὰ τὸ λυκόφως, αἱ Καρνάτιδες τοῦ Ἐρεχθεῖου, ἀπόψεις τῆς Ὀλυμπίας, τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος, αἱ δὲ ἄλλαι τοπεῖα τῆς Ἀκρόατος, Ἀνδροσαίνης, Κερκύρας, Ἰθάκης, Μεγαλοπόλεως, Μεγ. Σπηλαίου, Μισσηρῶν, Πατρῶν, Σπάρτης, Κορινθίας. Ἐν ποίμνιον αἰῶν ἐπὶ τοῦ Ταυρέτου εἶναι ἔξοχον, ἀγορασθὲν ὑπὸ δέκα ἐπισκεπτῶν, ἐπίσης ἀποψὶς ἄλλου ποιμνίου ὑπὸ τὰς ἐλαίας ἐν Σπάρτῃ εἶναι ποιητικώτατον. Οἱ Βασιλεῖς ἡγόρεσαν πέντε πίνακας. Ἐν τῇ ἐκθέσει ὑπάρχει καὶ ἐν δῶγμα τηλεφώτου, ἀποψὶς τῆς Ἀκροπόλεως ἀπὸ τοῦ Ναυπλίου, ὅπου ὁ καλλιτέχνης ἐδώρησεν εἰς τὸν «Παρθενῶνα».

★

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ Μεγάρου τῆς εἰρήνης ἀνετέθη ὁριστικῶς εἰς τὸν Γάλλον μηχανικὸν κ. Κορντινιέ, τυχόντα πρῶτον βραβεῖον εἰς τὸν διαγωνισμόν, ὁ ὁποῖος προσκηρῦνθη διὰ τὴν σύνταξιν τῶν σχεδίων τοῦ Μεγάρου. Τὸ σχέδιον τοῦ κ. Κορντινιέ ἐτροποποιήθη εἰς τινὰς λεπτομερείας ὑπὸ τοῦ Ὁλλανδοῦ μηχανικοῦ κ. Βὰν Δερ Στέρ.

Ἡ οἰκοδόμησις του θὰ προχωρήσῃ ἀπροσκόπτως, χάρις εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Κάρεξυ κατατεθέντα κεφάλαια ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν κ. κ. Κάρεξυ, Μόσκεν γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἱστορικῶν μνημείων τῆς Χάγης, καὶ Κνού-τελ, ἀρχιτέκτονος τῆς Ὁλλανδ. κ. Κυβερνήσεως.

★

Ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ ὁμίλησεν ὁ κ. Δεοντὰ περὶ σειρὰς ἀγαλμάτων, ἀνακαλυφθέντων ἐν Δήλῳ καὶ παριστάντων τὸν Ἀπόλλωνα, τὴν Ἀρτεμιν, τὴν Ἀητὴν καὶ τὰς Μοῦσας· διακρίνονται πάντα διὰ τὴν ὑπέροχον ἐκτέλεσιν τῆς ἀμφίδρομης, προσοιδάσαντες τὴν τέχνην τοῦ Φιλίππου. Ο κ. Ὀλλῶ ἐπαγγελματεὺς περὶ ἐπιγραφῆς εὐρεθείσης πρὸ ἐτῶν ἐν Πανάμαρ τῆς Καρίας εἰς τὰ ἔρειπια τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς, ἀλλ' ἥτις ἔμεινε μέχρι τοῦδε ἀδημοσίευστος, ἔχουσα ἀνάγκην συμπληρώσεως.

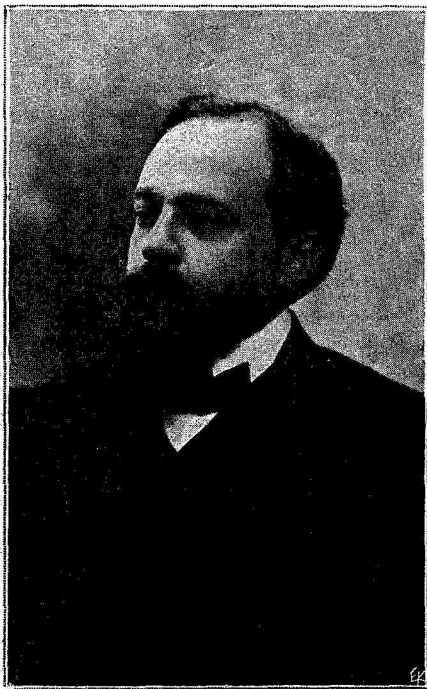
★

Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις μία τῶν ἐγκριτοτέρων μαθητριῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, ἡ δεσποινὶς Εὐα Γιουδουέρν Γκρέβ.

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Ο παγκοσμίον φήμης Ἑλλήν μουσουργὸς κ. Σπύρος Σαμάρας ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας, ὅπως ἐπιστατήσῃ εἰς τὴν πανηγυρικὴν παράστασιν τοῦ προτελευταίου μελοδράμα-

Σ. Σαμάρας

τός του· τῆς «Μαριέλ Μπελίν», ἥτις ἐπαίχθη θεαμβευτικῶς εἰς πλείστα θέατρα τῆς Ἰταλίας. Ο κ. Σαμάρας θὰ διευθύνῃ ὁ ἴδιος τὴν ὁρχήστραν. Ο Ἑλλήν συνθέτης ἔγραψε νέον μελοδράμα ἑλληνικῆς ἐμπνεύσεως, τὴν «Ρέαν».

— Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας, ὅπως δώσῃ τρεῖς παραστάσεις, ὁ διασημότερος δραματικὸς δεσφύωνος τῆς Γαλλίας κ. Ἐσκαλαί.

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Εὐχάριστος ἐπὶ πᾶσαν ἐποχὴν κίνησις καὶ δρασις παρατηρεῖται ἀπ' ἱκανοῦ χρόνου ἐν τῷ Ὁδείῳ Ἀθηνῶν. Αἱ σπανίως ἀνοίγμεναι μέχρις ἐσχάτων θύραι του δέχονται ἤδη συχνὰ κόσμον φιλόμουσων καὶ οἱ ἀραιότατα ἐμφανιζόμενοι τρῶσιμοι του γίνονται ἤδη προσοιτοὶ καὶ γνώριμοι εἰς τὸν πολὺν κόσμον. Τοῦτο εἶναι διττῶς εὐάρεστον. Καὶ διότι ἔχει ὁ κόσμος ὁ ἀγαπῶν τὴν μουσικὴν ἐν κέντρῳ ψευδαγωγίας καὶ διότι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν τῷ Ὁδείῳ διδασκαλίας ἐμφανέστερα γίνονται.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐδόθησαν αἱ ἐξῆς συναυλίαι· Ἡ τοῦ ὁμίλου δεσποινίδων μαθητριῶν ὑπὲρ φιλοanthρωπικοῦ σκοποῦ. Ἡ συναυλία αὕτη ἐπὶ ἡρώδε ποιικίλῃ, ἀξίζει δὲ ἰδιαίτερος νὰ σημειωθῇ καὶ ἐξαρθῇ μία καινοτομία δι' ἡμᾶς, διότι τὸ πρῶτον ἤδη εἰσάγεται εἰς συναυλίαν, ἡ ἀπαγγελία ποιημάτων μετὰ συγχρόνου ἀνακρούσεως μουσικῶν ὁργάνων. Ἡ συναδελφικὸς αὕτη ποιήσεως καὶ μουσικῆς ἀποβαίνει τι ἐκτάκτως θελκτικόν. Ἡ ἀπαγγελία μετὰ περιπαθείας καὶ τέχνης τὴν «Συγγνώμην» τοῦ Σωμὲ ἦτο ἡ δεσποινὶς Εὐτέρπη Ἀποστολίδου, τῇ ὑποκρούσει βιολοντσέλου καὶ κλειδοκρυμβάλου. Ἡ δεσποινὶς Χρηστὶνα Κορομηλά, τοῦ αἰμνῆστον συγγραφέως κόρη, ἔφαλε μετὰ τέχνης τὴν «Ἡρώ-διάδα» τοῦ Μαρσενέ, ἡ δὲ δεσπ. Σοφία Κουωναίου τὸ